

Sag C-403/19

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

24. maj 2019

Forelæggende ret:

Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig)

Afgørelse af:

24. april 2019

Sagsøger:

Société Générale SA

Sagsøgt:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

CONSEIL D'ÉTAT

tvistemålsafdelingen

[Udelades]

DEN FRANSKE REPUBLIK

PÅ VEGNE AF DET FRANSKE FOLK

[Udelades]

[udelades]

[Udelades]

[Udelades]

[Udelades] [administrative oplysninger] [udelades] Henset til nedenstående procedure:

Aktieselskabet Société Générale havde ved tribunal administratif de Montreuil (forvaltningsdomstolen i Montreuil) nedlagt påstand om fritagelse for de ekstrabetalinger af selskabsskat, som selskabet var pligtig at betale for skatteårene 2004 og 2005, og dertilhørende bod, i dets egenskab af moderselskab i en

skattemæssigt integreret koncern omfattende Société Générale Asset Management (SGAM) Banque. Ved dom [udelades] af 3. februar 2011 tog tribunal administratif de Montreuil (forvaltningsdomstolen i Montreuil) påstanden til følge.

Ved dom [udelades] af 17. marts 2016 ophævede cour administrative d'appel de Versailles (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Versailles), idet den tog appel iværksat af ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'Etat til følge, denne dom og pålagde selskabet at betale ekstrabetalingerne af selskabsskat, som forvaltningsdomstolen havde fritaget det for.

[Udelades] Société Générale har nedlagt følgende påstande ved Conseil d'Etat (øverste domstol i forvaltningsretlige sager):

1. Dommen ophæves.
2. Der træffes afgørelse om sagens realitet, ministerens appel forkastes
3. Subsidiært forelægges Den Europæiske Unions Domstol et præjudicielt spørgsmål [**org. s. 2**]
4. Staten tilpligtes at betale et beløb på 5 000 EUR i henhold til artikel L. 761-1 i code de justice administrative (lov om forvaltningsretspleje).

Selskabet har gjort gældende, at cour administrative d'appel de Versailles (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Versailles):

- efter at have ophævet forvaltningsdomstolens dom havde undladt at besvare det anbringende, som selskabet havde fremsat for forvaltningsdomstolen angående den formelle fortolkning indeholdt i den generelle administrative dokumentation 5 I-3226 som reference, og tilsidesat bestemmelserne i artikel L. 80 A i livre des procédures fiscales (lov om skatteprocedurer)

- havde foretaget en fejlagtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder og tilsidesat de kombinerede bestemmelser i code général des impôts (den almindelige skattelov) og i artikel 24 i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, der var indgået mellem henholdsvis Frankrig og Italien, Frankrig og Det Forenede Kongerige og Frankrig og Nederlandene, idet den fastslog, at de beløb, som selskabet SGAM Banque havde tilbagebetalt til sine kunder i forbindelse med værdipapirer, som den havde modtaget som sikkerhed for værdipapirlån, som det havde ydet dem, eller som det opbevarede i forbindelse med strukturering af fonde, i forbindelse med beregningen af loftet over den skattegodtgørelse, som selskabet kunne gøre krav på i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, udgjorde udgifter, der kunne fratrækkes udenlandsk udbytte udbetalt i forbindelse med disse værdipapirer

- i utilstrækkelig grad havde begrundet sin dom og havde fordrejet de sagsakter, der var blevet forelagt for den, idet den havde anført, at den blot havde bestridt eksistensen af en direkte forbindelse mellem de beløb, der blev tilbagebetalt til SGAM Banques medkontrahtenter, og erhvervelsen, opbevaringen og overdragelsen af disse værdipapirer

- i utilstrækkelig grad havde begrundet sin dom og havde begået en retlig fejl ved at fastslå, at fradrag af de tilbagebetalte beløb i henhold til aftalerne om værdipapirlån eller inden for rammerne af strukturering af fonde ved beregningen af loftet over skattegodtgørelsen ikke berørte de frie kapitalbevægelser, som beskyttes af EU-retten.

[Udelades] ministre de l'action et des comptes publics har nedlagt påstand om, at appellen forkastes. Denne har gjort gældende, at Société Générales anbringender ikke er begrundede.

Under henvisning til de øvrige sagsakter:

under henvisning til:

- traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- overenskomsten mellem Den Franske Republiks regering og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelser for så vidt angår skatter på indkomst, undertegnet i London den 22. maj 1968 [org. s. 3]
- overenskomsten mellem Den Franske Republiks regering og Kongeriget Nederlandenes regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelser for så vidt angår skatter på indkomst og formue, undertegnet den 16. marts 1973
- overenskomsten mellem Den Franske Republiks regering og Republikken Italiens regering til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter på indkomst og formue, og forhindring af skatteunddragelser og skattesvig, undertegnet den 5. oktober 1989
- den almindelige skattelov og lov om skatteprocedurer i Frankrig
- Domstolen for De Europæiske Fællesskabers dom C-385/00 af 12. december 2002 (ECLI:EU:C:2002:750)
- Domstolen for De Europæiske Fællesskabers dom C-513/04 af 14. november 2006 (ECLI:EU:C:2006:713)
- Domstolen for De Europæiske Fællesskabers dom C-194/06 af 20. maj 2008 (ECLI:EU:C:2008:289)

- Domstolen for De Europæiske Fællesskabers dom C-436/08 og C-437/08 af 10. februar 2011 (ECLI:EU:C:2011:61)
- Den Europæiske Unions Domstols dom C-168/11 af 28. februar 2013 (ECLI:EU:C:2013:117)
- Den Europæiske Unions Domstols dom C-10/14, C-14/14 og C-17/14 af 17. september 2015 (ECLI:EU:C:2015:608)
- Den Europæiske Unions Domstols dom C-602/17 af 24. oktober 2018 (ECLI:EU:C:2018:856)
- Den Europæiske Unions Domstols dom C-174/18 af 14. marts 2019 (ECLI:EU:C:2019:205)
- Conseil d'Etat's (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) afgørelse i tvist nr. 357189 af 7. december 2015 (ECLI:FR:CESSR:2015:357189 20151207)
- code de justice administrative (den administrative retsplejelov)

[udelades] [proceduremæssige oplysninger]

ud fra følgende betragtninger:

1. Den almindelige skattelovs artikel 39 har følgende ordlyd: *»1. Nettooverskuddet beregnes med fradrag af alle afgifter (...).«* I henhold til samme lovs artikel 209, I, stk. 1, i den affattelse, der finder anvendelse på de omtvistede skatteår: *»Med forbehold for bestemmelserne i dette afsnit, beregnes de selskabsskattepligtige overskud [org. s. 4] i henhold til de i artikel 34-45 (...) fastsatte regler, idet der kun tages hensyn til overskud opnået i virksomheder, der drives i Frankrig, samt overskud i virksomheder, der i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst beskattes i Frankrig / (...).«* Følgende fremgår af samme lovs artikel 220, stk. 1, i den affattelse, der finder anvendelse på de omtvistede skatteår: *»a) Den kildeskat, som de i artikel 108-119, 238e B og 1678a omhandlede kapitalafkast har givet anledning til, og som er blevet opkrævet af selskabet eller den juridiske person, fratrækkes mod dokumentation den skat, som den pågældende skal betale i henhold til nærværende kapitel. / Dette fradrag kan imidlertid ikke overstige den brøkdæl af sidstnævnte skat, der svarer til størrelsen af det pågældende afkast. / b) Med hensyn til de i artikel 120-123 omhandlede udenlandske indtægter er fradraget begrænset til den godtgørelse, der svarer til den kildeskat, der er tilbageholdt i udlandet, eller til den gradvise nedsættelse af afgiften, som er fastsat i de internationale konventioner/(...)/«*.
2. Følgende fremgår af artikel 10 i den overenskomst, der blev indgået mellem Frankrig og Italien den 5. oktober 1989 til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelser og skattesvig: *»1. Udbytte, der udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat. / 2. Sådant udbytte kan*

imidlertid også beskattes i den stat, hvori det selskab, som udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat (...)«. Samme overenskomsts artikel 24 er affattet således: »Dobbeltbeskatning undgås således: /1. For Frankrigs vedkommende: / a) Udbytte og andre positive indtægter, der hidrører fra Italien og beskattes dér i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser, kan også beskattes i Frankrig, når det tilfalder en person, der er hjemmehørende i Frankrig. Den italienske skat kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indtægt i Frankrig. Dog har den pågældende ret til et nedslag i den franske skat, ved hvis beregning disse indtægter medregnes. Skattegodtgørelsen svarer: / - for de i artikel 10, 11, 12, 16 og 17 (...) omhandlede indtægter til den skat, der er betalt i Italien i henhold til bestemmelserne i disse artikler. Den kan dog ikke overstige beløbet for den skat, som disse indtægter ville have givet anledning til i Frankrig (...)«

3. Følgende fremgår af artikel 9 i den overenskomst, der blev indgået mellem Frankrig og Det Forenede Kongerige den 22. maj 1968 til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelser og skattesvig i den affattelse, der finder anvendelse på de omtvistede skatteår: »1. a) Udbytte, der udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i Det Forenede Kongerige, til en person, der er hjemmehørende i Frankrig, kan beskattes i Frankrig. / b) Når en person, der er hjemmehørende i Frankrig, har ret til en skattegodtgørelse på grund af et sådant udbytte i henhold til nærværende artikels stk. 2, kan udbyttet også beskattes i Det Forenede Kongerige (...). / 2. En person, der er hjemmehørende i Frankrig, og som modtager udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i Det Forenede Kongerige, som denne er den retmæssige ejer af, har, når denne er skattepligtig i Frankrig, ret til den dertil knyttede skattegodtgørelse i forbindelse med dette udbytte, og som en fysisk person hjemmehørende i Det Forenede Kongerige ville have haft ret til, hvis denne havde modtaget det pågældende udbytte, og til at få udbetalt den overskydende skattegodtgørelse i tilknytning til den skat, som denne skal betale i Det Forenede Kongerige, jf. bestemmelserne i stik. 3, 4 og 5 (...)«. Følgende fremgår af samme overenskomsts artikel 24, i den affattelse, der finder anvendelse på de omtvistede skatteår: »Dobbeltbeskatning af indtægter undgås på følgende måde: / (...) b) For Frankrigs vedkommende: / (...) ii) Frankrig indrømmer en person hjemmehørende i Frankrig, som oppebærer de i artikel 9 og 17 omhandlede indtægter med oprindelse i Det Forenede Kongerige, og som er blevet beskattet i Det Forenede Kongerige i henhold til nævnte artikler, en skattegodtgørelse på et beløb, der svarer til den skat, der er betalt i Det Forenede Kongerige. Denne skattegodtgørelse, der ikke kan overstige den franske skat af ovennævnte indtægter, fratrækkes den i overenskomstens artikel 1, stk. 1, afsnit b), omhandlede skat i det beregningsgrundlag, hvori disse indtægter indgår (...)«
- [Org. s. 5]**
4. Følgende fremgår af artikel 10 i den overenskomst, der blev indgået mellem Frankrig og Nederlandene den 16. marts 1973 til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelser og skattesvig: »1. Udbytte, der udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en stat, til en person, der er hjemmehørende i

den anden stat, kan beskattes i denne anden stat. / 2. Sådant udbytte kan imidlertid beskattes i den stat, hvori det selskab, som udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat (...)«. Følgende fremgår af overenskomstens artikel 24: »*Dobbeltbeskatning undgås på følgende måde: / (...) B. - For Frankrigs vedkommende:/(...) b) For så vidt angår de i artikel 8, 10, 11, 16 og 17 nævnte indtægter, der er blevet pålagt nederlandsk skat i overensstemmelse med bestemmelserne i disse artikler, indrømmer Frankrig de personer, der er hjemmehørende i Frankrig, og som oppebærer sådanne indtægter, en skattegodtgørelse på et beløb, der svarer til den nederlandske skat. / Denne skattegodtgørelse, der ikke kan overstige beløbet for den skat, der opkræves i Frankrig på de pågældende indtægter, modregnes de skatter, der nævnes i artikel 2, stk. 3, afsnit b), i hvis skattegrundlag de nævnte indtægter er indregnet (...)*«.

5. Det følger af bestemmelserne i den almindelige franske skattelovs artikel 220, stk. 1, litra b), at fradraget i den skat, der skal betales i Frankrig, af den tilbageholdte kildeskat i udlandet i forbindelse med de udenlandske indtægter, som denne bestemmelse henviser til, er begrænset til en skattegodtgørelse, der svarer til denne kildeskat, som fastsat i internationale beskatningsoverenskomster. Såfremt en beskatningsoverenskomst, der er indgået mellem Frankrig og en anden stat til undgåelse af dobbeltbeskatning, som de i præmis 2-4 omhandlede overenskomster, bestemmer, at, når et selskab, der er selskabsskattepligtigt i Frankrig, oppebærer udbytte fra et selskab hjemmehørende i den anden stat, hvoraf der opkræves kildeskat i denne stat, kan Frankrig beskatte førstnævnte selskab af dette udbytte, men det pågældende selskab har ret til en skattegodtgørelse, der modregnes i selskabsskatten, uden at denne skattegodtgørelse dog kan overstige den tilsvarende franske beskatning af disse indtægter, skal dette maksimumsbeløb, såfremt der ikke findes nogen bestemmelser om det modsatte i beskatningsoverenskomsten, fastsættes på grundlag af alle bestemmelserne i den almindelige franske skattelov vedrørende selskabsskat, herunder bestemmelserne i artikel 39, der finder anvendelse på selskabsskat i henhold til artikel 209, dvs. ved af det udloddede udbyttes beløb før opkrævning af kildeskat, og medmindre der findes særlige bestemmelser, at fratække dokumenterede udgifter, der alene afholdes som følge af erhvervelse, opbevaring og overdragelse af de værdipapirer, der har resulteret i oppebærelsen af udbyttet, som er en direkte følge af denne oppebærelse, og som ikke medfører en forøgelse af aktiverne.
6. Det fremgår af de sagsakter, som cour administrative d'appel de Versailles (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Versailles) er i besiddelse af, at Société Générale Asset Management (SGAM) Banque i 2004 og 2005 dels har ydet værdipapirlån, dels har foretaget strukturering af fonde. Værdipapirlånene indebar låntagers overdragelse af værdipapirer som sikkerhed for det af SGAM Banque ydede lån, idet SGAM Banque således blev den midlertidige ejer af disse værdipapirer. Artikel 6 (G) (i) i den såkaldte OSLA (Overseas Securities Lender's Agreement) standardaftale, som er indgået mellem SGAM Banque og dens medkontrahenter, bestemmer, at SGAM Banque i princippet er forpligtet til at

tilbagelevere værdipapirer svarende til dem, der blev overdraget som sikkerhed, til medkontrahenterne, således at de kan oppebære det udbytte, der udloddes i forbindelse med disse værdipapirer. Det bestemmes ligeledes i artikel 6 (G) (ii), at såfremt der ikke tilbageleveres værdipapirer, der giver låntager mulighed for at oppebære udbytte, skal SGAM Banque betale låntager et beløb eller overdrage denne værdier svarende til udbyttebeløbet. Struktureringen af fonde bestod navnlig i SGAM Banques forvaltning [org. s. 6] af aktieporteføljer svarende til de forvaltningsprofiler, som dens medkontrahenter havde fastsat. I denne forbindelse oppebar SGAM Banque udbyttet i tilknytning til de værdipapirer, der indgik i sammensætningen af de aktieporteføljer, som den havde erhvervet, men den var forpligtet til i henhold til den ydelse, som den solgte til sine medkontrahenter, at tilbagebetale dem et beløb svarende til udbyttebeløbet samt til værdipapirenes værdistigning. Som modydelse betalte medkontrahenterne SGAM Banque en fast ydelse for forvaltningen af aktieporteføljen.

7. Inden for rammerne af disse to typer af transaktioner har SGAM Banque på grundlag af værdipapirer i selskaber hjemmehørende i Italien, Det Forenede Kongerige og Nederlandene oppebåret udbytte nedsat med den kildeskat, der er betalt i disse tre stater. Efter at have foretaget en regnskabskontrol af SGAM Banque har skatteforvaltningen sat spørgsmålstegn ved fradraget i den selskabsskat, der skulle betales for regnskabsårene 2004 og 2005, af en del af skattegodtgørelserne svarende til denne kildeskat, som selskabet havde fratrukket den selskabsskat, som det skulle betale i Frankrig. [Udelades] [gentagelse af redegørelsen for sagsforløbet på side 1].
8. Société Générale har hævdet, at appeldomstolen begik en retlig fejl, idet den så bort fra anbringendet om, at anvendelsen af de i præmis 5 nævnte regler fører til en tilsidesættelse af de frie kapitalbevægelser, der er beskyttet i EU-retten. Selskabet har gjort gældende, at de transaktioner i tilknytning til værdipapirer i udenlandske selskaber, som selskaber, der er selskabsskattepligtige i Frankrig, har foretaget, er ugunstigt stillet i forhold til transaktioner i tilknytning til værdipapirer i franske selskaber, fordi metoden til beregning af loftet over skattegodtgørelsen, der i henhold til de beskatningsoverenskomster, som Frankrig har indgået, indrømmes for at fjerne den dobbeltbeskatning, der følger af beskatningen af udbyttet dels i den stat, hvor udbyttet udloddes, dels i Frankrig, kun muliggør et utilstrækkeligt fradrag af den skat, der opkræves i den stat, hvor udbyttet udloddes, i den franske selskabsskat. Selskabet har i denne forbindelse gjort Domstolens dom af 17. september 2015, Miljoen, X og Société Générale, C-10/14, C-14/14 og C-17/14 og af 28. februar 2013 Beker, C-168/11 gældende.
9. Conseil d'Etat (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har anført, at de i præmis 5 nævnte regler har til formål at kompensere for den ulempe, der kan følge af den samtidige udøvelse af den beskatningskompetence, som de forskellige medlemsstater har, og at fradragsloftet i forbindelse med denne compensation beregnes ved at anvende de almindelige regler i den almindelige franske skattelov på udenlandsk udbytte, hvoraf der er opkrævet kildeskat, idet de udgifter, der fratrækkes udbyttebeløbet inden der opkræves kildeskat, ligeledes fratrækkes ved

fastsættelsen af beregningsgrundlaget for den selskabsskat, der skal betales i Frankrig. Disse regler er et udtryk for Frankrigs vilje til eventuelt at give fuldt afkald på at opkræve alle de skatteindtægter, som landet ville få ved at opkræve selskabsskat af udenlandsk udbytte. Conseil d'Etat (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har anført, at fradrag af en skattegodtgørelse, der er højere end den, der følger af anvendelsen af disse regler, ikke blot kan føre til et sådant afkald, men også til, at Frankrig afholder hele eller en del af den skattebyrde, som dette udbytte er underlagt i den stat, hvor det har sin oprindelse. **[Org. s. 7]**

10. Det følger af Domstolens praksis, at når der på EU-plan ikke er truffet foranstaltninger med henblik på at indføre ensartede eller harmoniserede regler, er medlemsstaterne fortsat kompetente til at fastlægge kriterierne for fordelingen af deres respektive beskatningsbeføjelser, enten gennem overenskomst eller ensidigt, bl.a. for at afskaffe dobbeltbeskatning, og at opretholdelsen af denne fordeling er et lovligt mål, der er anerkendt af Domstolen (jf. bl.a. dom af 17.9.2015, *Miljoen, X og Société Générale* C-10/14, C-14/14 og C-17/14, præmis 76). Der er navnlig ikke på EU-rettens nuværende udviklingstrin fastsat generelle kriterier for fordelingen af medlemsstaternes kompetence vedrørende ophævelsen af dobbeltbeskatning inden for EU. Den omstændighed, at såvel den medlemsstat, hvor kilden til udbyttet ligger, som den medlemsstat, hvor den aktionær, der modtager udbyttet, er hjemmehørende, kan beskatte det nævnte udbytte, indebærer følgelig ikke, at den medlemsstat, hvor aktionæren er hjemmehørende, i henhold til EU-retten har pligt til at forhindre de eventuelle ugunstige virkninger ved udøvelsen af den kompetence, som således er fordelt mellem de to medlemsstater (*Store Afdelings dom af 14.11.2006, Kerckhaert og Morres*, C-513/04, præmis 22, dom af 10.2.2011, *Haribo Lakritzen Hans Riegel og Österreichische Salinen*, C-436/08 og C-437/08, præmis 170). Med hensyn til udøvelsen af den beskatningskompetence, der i givet fald er fordelt inden for rammerne af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster, er medlemsstaterne imidlertid forpligtet til at overholde EU-reglerne (dom af 12.12.2002, *de Groot*, C-385/00, præmis 94; af 28.2.2013, *Beker*, C-168/11, præmis 34, og af 14.3.2019, *Jacob og Lennertz*, C-174/18, præmis 25). Nærmere bestemt betyder det, at såfremt EU-retten ikke pålægger en medlemsstat at kompensere for de ugunstige virkninger, der følger af en kædebeskatning, som udelukkende udspringer af en sideløbende udøvelse af de beskatningskompetencer, som de forskellige medlemsstater har, skal en medlemsstat, der har besluttet at foreskrive en sådan godtgørelse, udøve denne mulighed i overensstemmelse med EU-retten (*Store Afdelings dom af 20.5.2008, Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, præmis 47). Når målet med en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning imidlertid er at undgå, at den samme indtægt beskattes i begge de kontraherende parter og ikke at sikre, at den beskatning, som den skattepligtige person er underlagt i den ene kontraherende part, ikke er højere end beskatningen i den anden kontraherende part, kan en mindre gunstig skattemæssig behandling, der følger af fordelingen af beskatningskompetencen mellem den stat, hvor den skattepligtige er hjemmehørende, og den stat, hvorfra den pågældende indkomst hidrører, og den ulighed, der findes mellem disse to staters skatteordninger, ikke anses for at

udgøre diskrimination eller forskelsbehandling, der er forbudt (dom af 24.10.2018, Sauvage og Lejeune, C-602/17, præmis 28).

11. Når der ikke findes nogen retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol om den skønsmargen, som medlemsstaterne har, når de vedtager en mekanisme til undgåelse af dobbeltbeskatning, der finder anvendelse i tilfælde af udlodning til et selskab hjemmehørende i en medlemsstat af udbytte, der har sin oprindelse i en anden medlemsstat, baseret på indrømmelse af en skattegodtgørelse til dette selskab, der inden for rammerne af det tilsvarende skattebeløb kan fradrages dette udbytte i den medlemsstat, hvor den pågældende er hjemmehørende, afhænger besvarelsen af det af Société Générale fremførte anbringende af besvarelsen af spørgsmålet, om den omstændighed, at anvendelsen af de i præmis 5 nævnte regler med henblik på at kompensere for dobbeltbeskatningen af udbytte, der udloddes til et selskab, der er selskabsskattepligtigt i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, af et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som på grund af denne medlemsstats udøvelse af sin kompetence på beskatningsområdet er undergivet kildebeskatning, henset til artikel 56 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vil kunne opretholde en ugunstig virkning til skade for transaktioner omfattende udenlandske selskabers værdipapirer, som gennemføres af selskaber, der er selskabsskattepligtige i [org. s. 8] den første medlemsstat, indebærer, at den første medlemsstat, når den har valgt at kompensere for dobbeltbeskatningen, går videre end til at give afkald på at opkræve de skatteindtægter, som den ville have opnået ved at opkræve selskabsskat af det pågældende udbytte?
12. Dette spørgsmål er afgørende for løsningen af den tvist, som Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) skal tage stilling til, og giver anledning til alvorlige fortolkningsvanskeligheder. Af denne grund forelægges Den Europæiske Unions Domstol spørgsmålet i medfør af artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og afgørelsen af den appel, der er iværksat af Société Générale, udsættes, indtil Domstolens afgørelse foreligger.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1: Afgørelsen af den appel, der er iværksat af Société Générale, udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har truffet afgørelse om følgende spørgsmål: indebærer den omstændighed, at anvendelsen af de i præmis 5 nævnte regler med henblik på at kompensere for dobbeltbeskatningen af udbytte, der udloddes til et selskab, der er selskabsskattepligtigt i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, af et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og på grund af denne medlemsstats udøvelse af sin kompetence på beskatningsområdet er undergivet kildebeskatning, henset til artikel 56 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vil kunne opretholde en ugunstig virkning til skade for transaktioner omfattende udenlandske selskabers værdipapirer, som gennemføres af selskaber, der er selskabsskattepligtige i den første medlemsstat,

at den første medlemsstat, når den har valgt at kompensere for dobbeltbeskatningen, går videre end til at give afkald på at opkræve de skatteindtægter, som den ville have opnået ved at opkræve selskabsskat af det pågældende udbytte?

Artikel 2: Nærværende afgørelse meddeles Société Générale, ministre de l'action et des comptes publics og Domstolens Justitskontor.

En kopi sendes til premierministeren og generalsekretæren for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). [Org. s. 9]

[Udelades] [oplysninger om retsforhandlingerne]

[Udelades] den 24. april 2019.

[Udelades]

[Udelades] [underskrivere] [udelades] [fuldbyrdelespåtegning]

[Udelades]

ARBEJDSDOKUMENT